

Ve své diplomové práci se soustředím na rozbor krátkých próz Borise Antonenka Davydovyče, ukrajinského spisovatele, jehož literární těžiště spadá do první poloviny 20.

století. Zaměřuji se konkrétně na Davydovyčovu prozaickou tvorbu 20. let, jež je poznamenána revolučními zvraty a porevoluční chaotickou realitou.

V úvodu představuji literární proces a dobu, v níž spisovatel tvořil, uvádím chronologicky sled Davydovyčovy prozaické tvorby a záměry své diplomové práce.

V první kapitole detailně analyzuji jednotlivé povídky, přičemž největší pozornost věnuji ději, který dále rozkládám na dílčí kapitoly, zaměřuji se na jejich nejdůležitější zápletky a výrazné rysy, zkoumám kompoziční složku, postavy, prostorové a časové hledisko, ale též autorovův styl, způsob vyprávění a jeho výběr lexikálních a obrazných prostředků.

Druhá kapitola se podrobněji zabývá tématy Davydovyčových povídek. Jeho tvorba z 20. let mapuje historická témata první světové války a rok 1905, občanskou válku a hladomor let 1921-23 a porevoluční realitu. Třetí kapitola se zaměřuje na Davydovyčův stylový rozsah, jenž nevybočuje z realistických mantinelů. Přesto je jeho tvorba ovlivněna též revolučním impresionismem, neoromantismem či symbolismem. Čtvrtá kapitola prohlubuje náhled na ústřední postavy Davydovyčových próz. V závěru shrnuji přínos, cíle a poznatky své diplomové práce.

Svou diplomovou prací jsem se snažila přispět k rozšíření povědomí o

Davydovyčových kratších prózách z 20. let, jež stále stojí ve stínu jeho známější a

slavnější románové tvorby. Zdůraznila jsem nejvíce tematický a stylový aspekt děl a

zaměřila jsem se též na hledisko postav. Pozornost tedy věnuji formálním rysům tvorby a

obsahové stránce. Zdůrazňuji též vliv doby, která rozhodně nepřála výrazným

individualistickým a národně-demokratickým projevům a tvůrčímu duchu ideologicky

nevyhraněných spisovatelů.